

" Η Μ Ω Ν Τ Ο Π Ο Λ Ι Τ Ε Υ Μ Α "

Στό προηγούμενο άρθρο καταλήξαμε, ότι εγκαίρως, όσο είναι καιρός, οί πιστοί Χριστιανοί πρέπει νά πάρωμε τά μέτρα μας γιά τήν καταπολέμησι του ἑχθροῦ τῆς πίστεώς μας. Καί δέν πειράζει ἂν τό ἐπαναλάβουμε: Ὁ ἑχθρός δέν εἶναι ὁποιοδήποτε κόμμα, ἀλλά ἑχθρός εἶναι ὁποῖος πολεμᾷ τήν πίστι μας.

Ἐμεῖς ἔχομε ξεκαθαρίσει, ὅτι δέν ἀνήκουμε σέ κανένα ἀπ'τά ὑπάρχοντα κόμματα. Δέν εἴμαστε οὔτε Δεξιοί, οὔτε Ἀριστεροί, οὔτε τοῦ Κέντρου ἢ Κεντροδεξιοί. Εἴμαστε πρῶτα ἀπ' ὅλα Χριστιανοί, προσπαθοῦμε ν' ἀκολουθοῦμε τό Χριστό, εἴμαστε μέ "τά ἄνω". Ὁ Κύριός μας δέχεται ὅλους καί δεξιούς καί ἀριστερούς καί τούς πάντες. Σύμφωνα μέ τήν πίστι μας, τό δικό μας πολίτευμα δέν διεκδικεῖ κανέναν κοσμικό χῶρο, γιὰτί "ἡμῶν τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει" (Φιλιπ. γ', 20).

Νά μή μᾶς ὑποβάλη ὅμως τή σκέψις ὁ Πονηρός, ὅτι ἀφοῦ τό δικό σας πολίτευμα εἶναι στόν Οὐρανό, ἄρα ἔμεῖς μπορούμε νά ἀδιαφοροῦμε γιά τό τί γίνεται στήν πατρίδα μας ἐναντίον τῆς πίστεώς μας, ἢ γιά τό τί διδάσκουν στά παιδιά μας, ἢ γιά τό τί ὑποφέρουν οἱ ἀδελφοί μας, πού εἶναι σκλαβωμένοι κάτω ἀπό ἀθεϊστικά καθεστῶτα.

Αὐτό θά μπορούσε ἴσως νά τό κάνωμε, ἂν ὅλα τά κόμματα εἶχαν διαφορά μόνο στό πολιτικό ἢ καί τό κοινωνικό τους πρόγραμμα καί ὅχι ὡς πρός τό τί πιστεύουν καί πῶς φέρονται ἐναντίον τῆς πίστεως. Τώρα ὅμως ~~ἔχομε~~ ^{καί} ἔχομε κόμματα, ὅπου τό ὁμολογοῦν καί τό φωνάζουν, ὅτι δέν πιστεύουν στό Θεό καί ὅτι ὁ πρῶτος καί μεγαλύτερος ἑχθρός τους εἶναι ἡ θρησκεία καί πιά συγκεκριμένα ἡ πίστις στόν Κύριό μας, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Καί δέν περιορίζονται μόνο στό νά τό ὁμολογοῦν καί νά τό φωνάζουν, ἀλλά ξέρομε, ὅτι αὐτή τήν πίστι θά τήν πολεμήσουν μέ κάθε μέσο ὅταν μποροῦν καί θά τήν ἀπαγορεύσουν σάν τό χειρότερο ἐγκλημα. Ξέρομε ἀκόμη καί ὅτι ὅπου μπόρεσαν καί πῆραν τήν ἐξουσία στά χέρια τους ἔχουν κηρύξει ἀμείλικτο πόλεμο κατά τῆς θρησκείας καί μυριάδες πιστοί βρίσκονται σέ φυλακές ἢ σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, μόνο καί μόνο γιὰτί ὡμολόγησαν τήν πίστι τους. Γιά νά μή πᾶμε μακριά, ξέρομε ὅτι δίπλα μας, στήν Ἀλβανία 400.000 ἀδελφοί μας στενάζουν κάτω ἀπ'τόν πιό βάρβαρο ζυγό, ἐπειδή θέλουν νά μείνουν Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί καί Ἕλληνες.

Σέ μιά τέτοια περίπτωσι ἐπιτρέπεται ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός νά μείνη ἀδιάφορος; Θά πρέπει νά περιμένη πρῶτα νά πάρῃ ~~στὰ~~ ^{ἀπ'}στὰ χέρια τῶν ὅλη τήν ἐξουσία οἱ ἄθεοι καί στήν πατρίδα μας καί ὕστερα νά ἐνδιαφερθῇ;

Καί πιά συγκεκριμένα: "Όταν ώρισμένοι πολιτευόμενοι, υποψήφιοι κυβερνήτες μας (δέν έξετάζομε έδω άν ως άτομα είναι άθεοι ή θρησκευόμενοι, είναι δικαίωμά τους ως άτομα νά είναι γιά τόν έαυτό τους ό,τι θέλουν) δηλώνουν έπίσημα, ότι ακολουθοϋν τό τάδε πρόγραμμα, πού είναι γνωστό, ότι πολεμά τή θρησκεία καί είδικά τήν Όρθόδοξη πίστι μας, ή συνείδησις ενός Όρθόδοξου Χριστιανού έπιτρέπει νά ψηφίση έναν τέτοιο πολιτευόμενο; Μέν είναι σάν νά τόν βοηθά στόν πόλεμό του κατά τής θρησκείας; Ό Όρθόδοξος αυτός Χριστιανός δέν γίνεται συνεργός στόν πόλεμο κατά τοϋ Χριστοϋ καί τής Βασιλείας τοϋ Θεοϋ;

Έπειτα, έκτός απ'αυτά, άν έμείς δείχναμε άδιαφορία σέ μιά τέτοια περίπτωσι, ή συμπεριφορά μας αυτή δέν θά ήταν αντίθετη μέ τή διδασκαλία τοϋ Κυρίου μας; Γιατί Έκεϊνος δέν μάς δίδαξε νά ζητάμε νά επικρατήση ή Βασιλεία τοϋ Θεοϋ καί νά εφαρμοσθοϋν οί έντολές Του "ώς έν οϋρανῳ καί επί τής γῆς"; Έπομένως, έπιτρέπεται έμείς μέ τήν αδράνειά μας νά γινόμαστε συνεργοί στήν επικράτησι τής βασιλείας τοϋ Αντιχρίστου;

Βέβαια μερικοί τάχα Όρθόδοξοι θεολόγοι, ακολουθώντας τούς ξένους άθρησκους θεολόγους, έχουν τή γνώμη, ότι τή Βασιλεία τοϋ Θεοϋ δέν πρέπει νά τήν περιμένουμε έδω στήν παρούσα ζωή. Αλλά έφ'όσον ό Κύριος μάς έχει όρίσει νά επαναλαμβάνουμε στήν καθημερινή προσευχή μας πρός τόν οϋράνιο Πατέρα μας τό ~~"ή Βασιλεία σου"~~ ^{εφ'όσον} ~~"ή Βασιλεία σου"~~ ^{ή Βασιλεία σου, γεννηθήτω} τό θέλημά σου ως έν οϋρανῳ καί επί της γῆς"μ άν ὅπως λένε αυτοί οί πλανεμένοι θεολόγοι δέν πρόκειται νά έλθη κάποτε ή Βασιλεία τοϋ Θεοϋ καί άν δέν μπορῇ νά επικρατήση τό θέλημα τοϋ Θεοϋ "καί επί τής γῆς", θά μάς έβαζε ό Κύριος νά επαναλαμβάνουμε συνεχῶς αυτό τό αίτημά μας πρός τόν οϋράνιο Πατέρα Του;

Αλλά ό Όρθόδοξος Χριστιανός αντιμετωπίζει καί έναν άλλον πειρασμό. Προσεύχεται νά έλθη ή Βασιλεία τοϋ Θεοϋ καί νά επικρατήση τό θέλημά Του "ώς έν οϋρανῳ καί επί τής γῆς", διαπιστώνει όμως ότι τουλάχιστο στίς ήμέρες μας δέν πρόκειται νά έγκταστῃ αθή "καί επί τής γῆς" ή Βασιλεία τοϋ Θεοϋ καί νά επικρατήση τό θέλημά Του. Έρωτάται, λοιπόν; ό εϋσεβής Χριστιανός ως πολίτης τής αιώνιας Βασιλείας τοϋ Θεοϋ δέν έχει τίποτε έν τῷ μεταξύ νά κάνη μέχρι πού νά έλθη αυτή ή Βασιλεία; θά μένη άπρακτος; θά μένη άσυγκίνητος, αντικρύζοντας τόν πόλεμο, πού γίνεται έναντίον τής πίστεώς του; Έτσι είχαν φερθῇ οί Άγιοι Άπόστολοι, οί Μεγάλοι Πατέρες τής Εκκλησίας μας, οί αναρίθμητοι Άγιοι Μάρτυρες, οί Όμολογηταί τής πίστεώς μας; Έμειναν άσυγκίνητοι, οϋδέτεροι, άπραγοι;

Γιά τήν έγκαθίδρυσι τής Βασιλείας καί τήν επικράτησι τοϋ θελήματος τοϋ Θεοϋ "καί επί τής γῆς" ό εϋσεβής Χριστιανός θά πρέπει νά

ἀγωνίζεται μέ ὅλες του τίς δυνάμεις. Ἀλλά τόν ἀγῶνα αὐτόν, γιά νά ἔχη ἀποτελέσματα καί νά μήν εἶναι ἀγονος, πρέπει ὁ Χριστιανός νά τόν ξεκινήσῃ ἀπ' ἐκεῖ πού κανένας δέν μπορεῖ νά ἰσχυρισθῇ, ὅτι στήν προσπάθειά του αὐτή τόν ἐμποδίζουν εἴτε οἱ ἄλλοι, εἴτε οἱ συνθῆκες πού ζῇ, εἴτε γενικῶς τὰ ἐξωτερικά γεγονότα.

Ὑπάρχει μιὰ περιοχή, ὅπου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μπορεῖ ἐξάπαντος νά ἐγκατασταθῇ. Εἶναι ἡ περιοχή τῆς ψυχῆς τοῦ καθενός μας, ἄν τό θελήσουμε κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Ἄν ὁ Χριστιανός ἀγωνιζόταν νά κυριαρχῇ μέσα του καί γενικά στή ζωή του τό θέλημα τοῦ θεοῦ, ἔχει ἀμέσως ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μιὰ περιοχή πού εἶναι στήν ἀπόλυτη διάθεσί της. Γι' αὐτό ὁ Κύριος εἶπεν, ὅτι "ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστὶ" (Λουκ. ιζ', 21).

Αὐτό ὅμως δέν μπορεῖ νά χρησιμοποιηθῇ ὡς ὑπεκφυγή ἀπό ὁσουςδήποτε παύση ἀπὸ τὸν πόλεμο κατὰ τῆς ἀθεΐας. Δέν μποροῦν νά ποῦν, ὅτι ἐγὼ θά κυττάξω νά σώσω τὴ ψυχὴ μου, νά ἐπικρατήσῃ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μέσα μου καί αὐτό εἶναι γιά μένα ἄρκετό. Εἶναι

Εἶναι ὅμως ἄρκετό; Σώζω τὴ ψυχὴ μου, ὅταν ἀδιαφορῶ γιά τόν πόλεμο πού γίνεται ἐναντίον τοῦ Σωτῆρος μου, ἐναντίον τῆς πίστεώς μου; Δέν εἶναι ἄρνησίς της, ὅταν τὴν πολεμοῦν καί ἐγὼ ἀδιαφορῶ; Δέν θά εἶμαι μεταξύ ἐκείνων, πού στή Μέλλουσα Κρίσι ὁ Κύριος θά ἀρνηθῇ ὅτι ἤμουν δικός Του; Πῶς θά ἀποδείξω ὅτι Τόν ὡμολόγησα (Ματθ. ι', 33);

Ἀπὸ τό ἄλλο μέρος ἡ συμμετοχή μας στήν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀθεΐας δέν σημαίνει ὅτι θ' ἀφίσουμε τόν ἄλλον, τόν σκληρό καί ἀδυσώπητο ἰσόβιο ἀγῶνα γιά τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Ἄν οἱ ἀγῶνες γιά τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, γιά τὴν καθημερινή πνευματικὴ μας τροφοδοσία, γιά τὴν καθαρότητα μας, γιά τὴ συμμετοχή μας στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, γιά τὴ συνεχῆ μας ἀνακαίνισι, γιά τόν ἀγιασμό μας, εἶναι πάντοτε ἀπαραίτητοι, εἶναι ἑκατὸ φορές πῶς ἀπαραίτητοι σέ περιόδους ἐντάσεως καί ἐξωτερικῶν ἀπασχολήσεων καί πολέμων. Πρέπει ὅλα ὅσα συντελοῦν στήν πνευματικὴ μας πρόοδο καί ὑγεία ὅχι μόνο νά μή τὰ παραλείψωμε, ἀλλὰ νά τὰ ἀξιοποιοῦμε περισσότερο καί μέ μεγαλύτερη ἐπιμέλεια.

Ἄς μὴ μᾶς παρασύρῃ ὁ Πονηρὸς καί μᾶς κάνῃ νά ἐλατῶσουμε τὴν πνευματικὴ μας ἐγρήγορσι. Πότε εἶπεν ὁ Κύριος τό "γρηγορεῖτε"; Στίς ὥρες τῆς δοκιμασίας, στίς δύσκολες ὥρες. Προσοχή, ἄς μὴ μᾶς ὑποβάλλῃ ὁ Πειρασμός τὴ σκέψι: Αἶ, καί ποῖο θά εἶναι τό ἀποτέλεσμα, ἄν ἐγὼ προσπαθῶ νά εἶμαι καλὸς πολίτης τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς, ἐνῶ τὰ κόμματα καί οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔχουν διαλέξει τόν ἄλλον, τόν διαφορετικὸ ἢ καί τόν ἀντίθετο δρόμο; Ἄν κάνω μιὰ τέτοια σκέψι καί πάρω μιὰ τέτοια ἀπόφασι λέγοντας ὅτι ἄρκεῖ ἡ συμμετοχή μου στὸν πόλεμο κατὰ τῆς ἀθεΐας, καὶ ἀφίνω τὴν ἀτομικὴ μου, τὴν ἐσωτερικὴ μου οἰκοδομή, σίγουρα θά ἐγκαταλείψω σύντομα καί τόν πόλεμο κατὰ τῆς ἀθεΐας καί κά-

εξουσίαν.) νά γίνη ἄθεος. Ἐνῶ οἱ ἄθεοι τοῦ Μάρξ ὄχι μόνο εἶναι ^{παραισμένα} ἄθεοι γιά τόν ἑαυτό τους, ἀλλά, ὅπως ἔχουμε πῆ, ὅπου κατακτῆσουν τήν Κρατική ἐξουσία, πολεμοῦν μέ κάθε μέσο τή θρησκεία καί καταδιώκουν ὅσο μπορεῖ πιά σκληρά ὅσους πιστεύουν στό θεό.

Ὁ πιστός Χριστιανός πρέπει λοιπόν νά κατατάξη στήν ἴδια μοῖρα καί τά δύο αὐτά εἶδη τῶν ἁθέων πολιτευομένων; Ὡς ψυχές, βέβαια, θά τοὺς θεωρήσῃ, ὅτι εἶναι τό ἴδιο. θά προσεύχεται γι' αὐτούς νά τοὺς δώσῃ ὁ θεός φῶτισι γιά νά ἐπιστρέψουν στό σωστό δρόμο. Ἄν μπορῇ θά προσπαθῇ νά τοὺς διαφωτίσῃ καί ἐν πάσῃ περιπτώσει θά τοὺς ἀγαπήῃ ἐξ Ἰσου καί τοὺς δύο, ὅπως πρέπει νά ἀγαπᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὡς πρόσωπα ὅμως, πού ὡς πολιτευόμενοι ζητοῦν τήν ψῆφο τοῦ Χριστιανοῦ, γιά νά τοὺς ἐμπιστευθῇ τήν εὐθύνη καί τήν ἐξουσία νά ψηφίζουν τοὺς νόμους, ^{ἐπὶ Κεράτση} ἐπιτρέπεται σ' ἕναν πιστό Χριστιανό νά δώσῃ τήν προτίμησίν του σ' ἕναν ἄθεο, ἁθεόφοβο, πού αὐριο θά βγάλῃ νόμο ^{ὡς} ^{ὅχι μέ} γὰρ δὲ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ τὴν ἐκκλησία τῆς, ἀλλὰ καί πού θά καταδιώξῃ τὴν χριστιανικὴ πίστι καί ὅσους πιστεύουν σ' αὐτήν; Μὲ τὴ ψῆφο του ^{ὁ αὐτὸς Χειμῶν} ^{ἐστὶν} δὲν γίνεται συνεννόησις τῆς ἁθεΐας;

Λοιπόν, ἐπαναλαμβάνουμε, ὁ εὐσεβὴς Χριστιανός δὲν θά μένη ἀπραγός. Πρῶτον, ἀγωνίζεται γιά τήν ἐγκαθίδρυσι τῆς Βασιλείας τοῦ θεοῦ καί τῇ ἐπικράτῃ τοῦ θελήματός του, ἀρχίζοντας ἀπ' τόν ἑαυτό του. Δεύτερον, θά προσπαθῇ νά ἐπεκτείνῃ τόν ἀγῶνα καί γύρω του, δηλαδή καί στό στενότερο καί στό εὐρύτερο, περιβάλλον του. Καί, τέλος, ^{ὅτι μετέχῃ σὲν φέρει κατὰ τὴν ἀδελφὰς με' ἐξ ἑαυτοῦ καὶ ἀδελφὰς} τὴν ψῆφο του θά τὴν ἐμπιστευθῇ σὲ πρόσωπα, πού ἂν δὲν ἀσπάζονται, τουλάχιστον σέβονται τὴν πίστιν του καί δὲν τὴν πολεμοῦν οὔτε ὡς ἄτομα, οὔτε ὡς φρεῖς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

~~Ποιοὶ ἀρέσκειν εἶναι οἱ δόχοι μας σὲν ἀγῶνα καὶ τῇ ἀδελφῇ~~
~~καὶ πάλιν, θά δώσουμε τὴν μάχην γιὰ νὰ ἐκκαθαρίσουμε καὶ πάλιν τὴν~~
~~ἐκκλησίαν~~ θά τὸ ἀναπτύξουμε στὰ ἐπόμενα ἀρθρά.